

Preu
de subscripció:
4'50 ples. l'any
Un número:
20 cts.

Torroella de Montgri, 3 Abril 1921

Redacció i
Administració:
Ateneu
Montgri

Del llibre nou "L'evolució i els principis immutables"

O justícia o decadència

Tots els que no tenen ni un pa a la post, ni un pam de terra per caure morts, es registren com serps maleïdes trepitjades pels fonaments de la societat per a mossegar-li els peus i clavar-se-li a les arrels per enderrocar-la i destruir-la, esperonats per la misèria i enfollits per l'ignorància, que són els dos motors més potents contra el pes que els aixafa, perquè comptat i debatut, aquesta pobra gent tenen de portar damunt de les espalles tot el pes de l'edifici social, amb les bases de roca viva que l'aguanten i que són del més sòlid i ben tallat que s'ha vist.

La ràbia i el dolor sense nom de les muniions d'homes i famílies posades entre l'espasa maleïda de la injustícia i la paret del dret natural va creixent cada hora que passa, amb un furor que només es pot comparar amb el de les èpoques antigues, que són les més furioses de totes les èpoques conegudes i fa l'efecte que els fonaments socials, per forts i fermes que siguin, com efectivament ho són, a la curta o a la llarga ens tenen de caure al cap, com si el que va a sota hagués d'anar a sobre, i fer una estesa de morts i ferits que farà fredat i que serà una ferida al pit de la humanitat, que li costarà molt d'aixecar-se'n.

Nosaltres, els que hem llegit la història, sabem que aquesta cridòria eixordadora dels pobres contra els rics, maleint-ho tot, pot ésser el primer toc d'atenció de la trompeta de la decadència que de tant en tant obre les ales del so entre el cel i la terra, com consta que s'ha oït i ha ressonat en altres èpoques, i que ens avisa que la civilització actual, que és la més gran de totes les civilitzacions conegudes, comença a fer el tomb, que fan totes les coses d'aquest món, i que es decanta cap al cantó de la Decadència com el sol quan va a la posta, i colgarà les desferres de la nostra civilització de la mateixa manera

que va colgar les de les altres civilitzacions conegudes i sobretot de les desconegudes que potser, i sense potser, si les poguéssim arribar a conèixer i sinó a conèixer a deduir, veuríem que encara tenen més importància i que han tingut una decadència molt més forta i profunda que totes les conegudes, perquè estem segurs de que la profunditat de la decadència que segueix a l'esplendor està en raó directa de l'alçada de la civilització.

I com que la civilització d'ara amb tots els seus defectes, que són molts i grossos, ha estat la més notable i característica de les poques que coneixem, no cal dir que la decadència que li pertoca i li correspon, no serà de pa sucats amb oli el dia que vingui, perquè de venir un dia o altre té de venir, i farà frontollar tots els fonaments posats als peus dels fonaments de la humanitat, com un graó sota els graons, que és el que sembla que s'anuncia en les teories socials dissolvents que avui es tornen a predicar pel món com si fossin una novetat i en les amenaces dels oprimits que van d'un cantó a l'altre amb els ulls fora del cap, mirant el moment de començar la tasca tacada de sang com la posta de sol de la societat actual que havent arribat a establir definitivament el dret en la seva plenitud humana, comença a flaquejar i a sentir l'oreig del capvespre que li refreda els lligams i li glassa els ossos fent-li tremolar el cor com la fulla a l'arbre.

Efectivament, els que hem estudiat aquestes qüestions tan delicades i tots aquells que tinguin la paciència i es vulguin pendre la molèstia de fer els estudis que s'han de fer per a conèixer-les, sabem o sabran que voler minar, o corcar els fonaments de la societat encenen-los perquè cremin com una teia, quan aquesta societat està en el seu esclat jurídic, que és quan tots els drets li floreixen i quan totes les lleis naturals li poren, és un símptoma de decadència que no falla, perquè denota d'una hora lluny, que l'esforç humà minva i de ferm esdevé flux,

que és el que fa que els sentiments dels homes s'estovin i perdin el sentit de la realitat, fent-se la il·lusió de que tot s'arreglarà venint una era de pau i tranquil·litat sense dolors, que ens farà ésser a tots tallats pel mateix patró i que farà rajar la dolçor de la força i la mel del fel, que és el que esperen i somnien nit i dia tots aquells que no s'han vist mai l'or a les mans, quan no són una pura força negativa dels que encecats i atíats per les injustícies que han de resistir en aquesta trista vida, no passen ni poden passar de voler matar i robar sense cap ideal ulterior i no porten cap altre programa que treure el ventre de pena i morir tips, que de tanta fam que han passat, moltes vegades és tot el més que poden arribar a desitjar en aquest món de tristeses.

I encara que és molt cert que aquests símptomes tan clars són o poden ésser de decadència, no podem negar que, per negre que es vegi tot, no ens pugui quedar l'esperança de que aquesta onada de sang que s'aixeca, empena pel vent de l'odi, contra el mar opulent de la riquesa, vermella com la claror de la posta de la civilització, sigui una demanda de justícia, perquè, si nosaltres, els homes rics, ens posem la mà al pit, haurem de confessar, que si ens hem pensat que els pobres ens han de fer cases, d'escombrar els carres, de cusir els vesits que portem, de tallar els cabells i pentinar, de fer-nos el llit, de guiar els cotxes, d'illustrar les sabates, i tot el que ens fem fer d'un cap de dia a l'altre, sense donar-los-hi ni recompenses ni garanties de cap mena i fer-los ésser uns morts de gana tota la vida, estem molt equivocats i demostrarem a les clares, que més que rics, som uns rucs carregats d'or i quan veiem que ells, fora de sí, volen fer el dret a trossos, sense poder veure que el dret neix en la vida humana, hem de confessar que tenen motiu per això i molt més i que tan errats van ells, pobres, volent arrencar el dret de soca i arrel, com nosaltres, que tenim obligació de conèixer el que fem, volent-lo exercir sense justícia, perquè ni ells ni nosaltres hem d'oblidar mai que la perfecció i avenç del dret no consisteix en destruir-lo i canviar-lo com ells voldrien, sinó en acostar-lo a la justícia, que és el que nosaltres hem de fer.

I per això diem que podria molt bé ésser que tot això que es presenta com la simfonia de la decadència, fos una falsa alarma i sigués purament una necessitat de justícia dels que nosaltres oprimim, tenint-los lligats als nostres peus i fent-los viure pitjor que a

bèsties, quan no els matem de fam i de ràbia per xuclà'ls-hi la sang d'ells i de llurs fills, que val tant com la dels nostres, amb la pretensió ridícula de fer-los treballar sense donar-los menjar, que ja és tot el que es pot dir, com si la pell i l'os que els hi deixem tinguessin d'ésser la bossa de l'or i la plata que ens omple les butxaques, sense tenir present, el que hi hauríem de tenir sempre, que és que no solament són homes com nosaltres, sinó que amb la florida jurídica que ha tret la nostra civilització, ells i si no ells ells eus fills, el dia de demà poden arribar a ésser tant o més rics que nosaltres, com ja s'ha vist i es veu cada dia, perquè segons les lleis humanes encarnadas en el dret que ens informa, les portes de la riquesa estan obertes de bat a bat com les ales de l'àguila que vola.

I per això podem dir el que diem quan, diem que, una de dues, o justícia o decadència, perquè si no fos la una seria l'altra i nosaltres, si hem d'ésser francs, confessarem que les balances de la nostra pobra opinió, es decanten més cap al cantó de creure que tots aquests crits dels que ens maleeixen els ossos i ens voldrien veure fòssos, són la remor llunyana que es va acostant a cada pas, de l'empenta que la humanitat porta envers la justícia, i n'estem tan segurs, que per desenganyar nos hauríem de veure que un cop la justícia feta, la cridoria no amainava i aleshores estaríem segurs de que ha començant la decadència i la posta de sol de la civilització moderna que avui impera i que un dia o altre té de tenir fi, sens falta, com ja hem dit i no ens cansarem de repetir-ho fins el dia que ho puguem arribar a demostrar, que si tenim vida i salut, serà un dia que també vindrà.

FRANCESC PUJOL

AVECURA

l'únic preparat eficaç contra el

CÓLERA, PIGOTA, PEPIDA

enfermetats del íctge, de les

GALLINES

i demés aus de corral

Engreixa i les fa més ponedores

PREPARAT PER M. PRESAS. PALAFRUGELL (GIRONA)

Venda a Torroella: SALVADOR MATAS

L'obra de l'Ateneu Empordanés de Barcelona

La terra empordanesa te a la capital de Catalunya una Embaixada.

L'alta representació de l'Empordà devia respondre a la gloriosa tradició de la nostra encontrada.

I si l'Empordà fou en jorns llunyans guiatge de Cultura pels Catalans, l'Ateneu Empordanés havia de fonamentar la seva acció en un fons programa de cultura.

Homs selectes, empordanesos entusiastes, gelosos del bon nom del seu país, compenetrats amb l'alt esperit que deu animar als fills d'aquesta terra, empunyen el timó en el Casal dels Empordanesos: ells saben recullir el ressó llunyà d'uns llunyans avantpassats vinguts d'Helenia, ells volen abrindar novament el foc esplendent en la farola que als peus del supert Golf de Roses encengueren els Grecs al fundar la plorada Emporítion.

En son comès una de les obres més dignes de lloansa que porta a cap, es l'edició d'obres relacionades amb l'Empordà pels seus autors o pel seu objecte.

Empero per a que aquest treball tingui la major trascendència cal que tots els empordanesos ajudin als seus benemèrits iniciadors.

Aquests demanen que s'ompleni la llista de subscriptors.

No regategem la nostra col·laboració.

Si ells per amor a l'Empordà i al seus fills se preocupen de nosaltres, vulguem també ajudar-los car es aquest nostre deure d'homes cultes, amics de la terra empordanesa.

No sols l'ajuda material sino el calor de nostre entusiasme es el que necessiten.

Res pot esser més depriment que la indiferència del nostre poble enfront de la gran obra.

La quantitat demandada es ben migrada i devindrà sobradament fruitosa.

Si tots facilitem la tasca dels guiadors de la cultura empordanesa, tindrem un estudi complert de la nostra comarca, estudi d'un valor científic, base dels mes pregonos estudis en el pervindre.

Aquesta obra complerta serà motiu d'orgull per a nosaltres i sostindrà l'hegemonia que l'Empordà exerceix sobre les altres encontrades catalanes, mantindrà el prestigi, el confortador prestigi que es el principal impuls enlairador que pot animar-nos.

Tots els empordanesos deuen col·laborar a l'acció de l'Ateneu Empordanés. A tots els empordanesos i especialment als torrolencs fenim el deure de demanar en nom de la Cultura Empordanesa una petita contribució que'ls serà ben reproductora.

CRÓNICA DEL MUNICIPI

El fet mes important que registra la quinzena respecte a la vida del nostre municipi, es l'aprobació del pressupost per la Junta Municipal de Vocals associats. En nostra primera crònica comentàrem degudament l'importància del nou pressupost, fent ressaltar les modificacions introduïdes, les quals palesen l'esperit renovador que posseeixen els directors de la cosa pública.

La Junta Municipal de Vocals Associats fent-se càrrec de la trascendència del moment actual i comprenent l'imperiosa necessitat de desterrar el rutinarisme que ens ha vingut desgovernant, va donar tota mena de facilitats aprovant la tasca constructiva que s'apunta en forma de pressupost que laborà en el seu dia la comissió d'Hisenda.

Cal ara si no es vol caure a un fracàs ruidosíssim, que no sigui lletra morta el treball encaminat. Que s'inverteixin els cabals pel fi que van destinats, però que abans se adobtin totes les mesures de rigor per a que ningú puga burlar el pagament de cap arbitre, ni del mes petit atrás. Aixís no hi pot haver l'excusa de que si no s'ha fet tal o qual millora es deu a la negativa de no voler contribuir a les cargues del municipi.

I aixís s'acostumarà al poble a acatar les lleis establertes i a reconèixer el principi de autoritat, que, desgraciadament, d'un quant temps a n'aquesta part havia ben desaparegut d'entre nosaltres.

CATALÁ.

RELOTGERIA ANIGETO QUER

Extens assortit de rellotges de varies classes, arrecades, anells,
: : braçalets i cadenes : :

REPARACIONS de COMPLICACIO

: : : a PRELIS MODICS : : :

D' ESPECTACLES

De dia en dia, el quadro escènic de la «Joventut Nacionalista» es va perfeccionant. Avui podem dir sense pecar d'aduladors, que amb els elements que compta pot anar representant escalonadament les obres que en l'actualitat son mes apreciades, delxant de banda, naturalment, aquelles que s'han escrit per a posar a prova les facultats d'una primera figura. Es cert que veient-los actuar, hom ha pogut recullir una serie de detalls descuidats que a voltes son prou per a desdir una bona representació; però çó no pot pas desfer l'afirmació abans feta, tant solzament vé a demostrar que a la secció dramàtica de la «Joventut», li cal una direcció experta que li dongui la justesa indispensable a fi de fer desaparèixer els defectuosos detalls que hem al·ludit, defectes que tot hi semblant poqueta cosa tenen una valor capital dins del teatre.

Ens fem aquestes reflexions, servant en la ment l'efecte que 'ns produí la representació de «La marca de foc» posada en escena en la vetllada celebrada diumenge passat.

Empró hem de planyer també aquesta vegada, de que l'obra no estigués a l'altura del treball esmerçat, sense voler dir amb aixó que sia tan dolenta com «La ferida al cor» però si tan antiquada. I com en la vetllada anterior, també fou amb el divertit sàinet «El coro dels ben plantats» original del malaguanyat escriptor costumista En R. Ramón Vidales, ont se posà mes a prova la valúia dels nostres aficionats.

Com que ens fora molt difícil d'establir distincions sense cometre cap falta, ens limitarem a anomenar a n'en Lleonor, Vert, Rosell, Palmada, Mallol, Vicens, Fonquer, Ribas i nen Vidal, i felicitar-los ben corralment.

Devem juntar també els nostres aplausos a n'els que el públic tributà als joves en Joan Vila i en Ramón Castells, per executar durant els entreactes, al piano i violí, escullides composicions musicals que feren la vetllada molt mes agradosa.

Deu fassi que no minvi un sol moment l'entusiasme que regna entre el jovent catalanista.

PALET.

NOTICIES

Naixement.—Nostre bon amic i consoci D. Joaquim Vilallonga ha passat per la joia de veure's pare d'un nou fill, vingut feliçment al mon.

Desitgem que'l recent-nascut sia portador de ventura per la llar de nostre distingit company.

Varietés.—El dissabte i diumenge passat actuaren al Cafè Coll noves atraccions de varietés.

Per la «Lliga Republicana» hi passaren dues celebrades cançonetistes.

I per les festes de Pasqua actuà un duet i una cupletista en el «Cine Torroellense», instalat a la Sala Jou.

Defunció.—Ha mort a la Habana, als 84 anys, el senyor Frederic Grimany i Gich torroellenc que a l'edat de quatre anys, va anar a Cuba, a reunir-se amb el seu pare En Francisco Grimany, el qual exercia allí la professió de cirurgià.

Va dedicar-se al comerç i ultimament vivia retirat dels negocis. Fa molts anys (en 1872) vingué a Torroella per a educar al seu fill Angel, conegut de tot-hom a nostra vila, i el qual va entornar-sen a la Habana després d'haver acabat la carrera de metge.

Al Doctor Angel Grimany i demás família trasmetém l'expressió de nostre mes sentit condol.

Dels nens austriacs.—Dies passats arribà una nova expedició de nens austriacs, els quals han quedat instal·lats a Torroella i ses rodalies. Als infants extrangers se 'ls feu una bona arribada, palesant novament l'esperit hospitalari de Torroella.

Religioses.—El culte catedràtic del Institut de Girona, Dr. Dalmau ha predicat durant el septenari dels Dolors al veí poble de Lillà. El dia de Sant Josep ocupà la càtedra sagrada en nostra capella de l'Hospital.

Allà com aquí una nodrida gernació acudí a oir la docta paraula del sabi catedràtic, el qual respongué sobradament a l'interès

amb que 'l públic l' escoltava i ens deixà amb el desig de oïr-lo novament.

El temps.—El temps ha marsejat d'una manera iníqua. Hem tingut dies de tramontana fredíssima, seguits de diades primaverals i esplèndides.

Benvinguts.—Han estat a Torroella D. J. Montaner amb sa bella senyora, nostra distingida compatricia D.ª Claret Mercader.

— També hem tingut el goig de saludar a nostres volguts subscriptors, el metge don Joan Batallar i sa distingida esposa donya Carolina Matas.

— Nostre bon amic, el cultíssim farmacèutic militar don Joan Pericot, ha passat uns dies entre nosaltres.

— Visita també la nostra vila el conegut advocat i subscriptor nostre, don Martí Pla, de la Bisbal.

Emporió dona a tots ells la benvinguda.

Edificació.—Han comensat les obres per a la reedificació de la casa de nostre bon amic D. Genís Hereu.

Se'ns diu que 'ls plànols palesen l'encertada direcció de l'intelligent mestre de cases D. Francisco Martí.

Robatori interessant.— Un propietari de la comarca entregà una bicicleta al mecànic D. Vicens Puig per a que hi fes unes reparacions.

Cert lladre ciclista tranquil penetrà al taller de nostre company i s'apoderà de la

tura alguns Frares en tallarien, é per amor de assó volém, que los dits Frares sien estrets, que los fruytes, ne plantas de vinya no tallen ne desvien, ans aquells mantengan ells com vingan, com molta ociositat sen pot sobre les hores, que humanal natura à pendra algun passatemps.

Totas las quals cosas estan escritas paraula per paraula en lo dit acte de Concordia, lo qual es ab las cláusulas acostumadas y ab obligacions de bens, los Frares llurs propis y de la Capella, y los Consols y Concell de la Universitat, la qual promesa fa lo Concell ab expresa retenció que ells ni la vniversitat estiga obligada en fer ningunes robas ni ornaments als Frares ni á la Capella, sinó que aquells se fassen de les caritats, si dons no era per negligencia dels Consols se perdes en tot, ó, part lo inventari. Lo qual acte se feu en la Capella de Sant Antoni die y any sus dit, y al peu de dit acte de concordia és lo decret del official y Vicari General de Gerona,

á la dita vida avent lsguart y conciderat moltes cosas, é per amor de assó per la gracia de Déu constituhiren aqui vna capella e algunes selles é horts, é ells é altres frares qui en semblant vida voldrán viurer pugan estar, lloar, y benehir lo nom de nostre senyor Deu. Avent del senyor Rey certs limits de la dita montanya é de algunas bonas personas algunes terras é assó segons que llargament apar en las ditas cartas. Ara los Frares esperan la certa mort qui divinalment disposició ha venir a quisquna persona é lo die es incert, volent provehir que aquesta dita Capella é sellas servís sen a homes qui vullen servir nostre senyor Deu en semblan vida, é que per algun cap aytant com en ells sie, lo dit lloch no vinga á destrucció, sie per consegüent á mans de algunas malas personas qui a vegades dissimulen llur mal viurer en voler mostrar aquells, que no fent sots habit de hermitá; é per amor de assó proveheixen per la manera dejus escrita.

primera bici que li vingué a ma, empen-guent una carrera desenfrenada.

Empero com la casualitat a voltes juga males passades als malfactors, volgué que la máquina substreia fos preisament la averiada. El lladre que no pogué fer la via que desitjava amb el vehicle, l'abandonà prop del Mas Carles, amb el qual fou possible recuperar-la. Tan mateix el ciclista tranquil estigué de desgracia.

Premi.—El Consell Provincial de Foment en un recent concurs ha concedit un premi de mil doscentes pessetes al Sindicat Agrícol de Torroella.

Rebi la Junta del Sindicat nostra felicitació.

Pel Consell Provincial de Foment.—Una epidemia ha invadit nostres olivars.

Aquests perden la fulla i hom tem que la floració no's verifiqui degudament, en greu perjudici de nostres terrassans.

Supliquem a la Junta de Plagues dels Camps i a la Junta Provincial de Foment que's preocupin d'aquesta interessant qüestió.

Visita de calltat.—El prohoms nacionalista i exministre d'Abasteixement don Joan Ventosa i Calvell va donar relleu a les festes de Pasqua. Acompanyat de sa distingidíssima esposa i varis amics, visità la nostra vila, assistint a la nit a una sessió de cine i varietés a la Sala Jou.

Primerament que definint los dits tres Frares per via de mort, ó, que trasportasen llur vida á altre part en ayxi que noy remagués algú de ells, é en apres quant que quant lo dit lloch vagará tant tost lo dit lloc vinga a má, é sie en protecció é guarda dels Consols y Concell de la vila de Torroella de Montgrí qui son é per tems serán, é certes cosas qui son en la dita Capella, é servey del Altar, ó en les selles qui son en tanta valor, é servey dels Frares, sien inventariades ab escrivá públic, é estiga en má dels dits Consols.

Item: que si lo dit lloch vagave de Frares, é algun venie que hi volgués estar aqui, ó, los Consols ne cercarien alguns quey estiguessen, si los Frares aquells que hi vindrien no eran ja coneguts per homes bons, que en aquell cas fos escrit á la Montanya de Montserrat als hermitants, ja si los dits Frares seran soficients é assó per tal com aquells hermitants hagen noticia dels bons é mals hermitants, é a-

ssó á mesió del hermitatge.

Item: que si alguns Religiosos volen remetre algun Frare quey estigués en nom dells, en aquell cas retenense los dits Frares que noy fossen acullits, si dons no hi estaven continuament alguns qui celebrassen lo offici divinal continuament á totes la horas segons ordinació de la Santa Iglesia, ayxi com se apertany á Monestir.

Item: que com alguns Frares serán aqui venguts novells, sient reconeguts per los dits Consols perque vejan si en lo dit lloch malament ne distrauhen res, y en aquell cas, si mal hi feyen, quey fos provehit.

Item: que lo inventari que tindrán los Consols no fos fet junt lliurat á alguns Frares, per dubte de perdre, fins haguessen provats los dits Frares, é assó per dubte de perdre.

Item: com en lo dit lloc hage en alguns llocs, en algunas plantas de vinya é molts fruiters, los quals son en algun passatemps que los frares poden fer per tota ociositat, é, per ven-

En fer entrada en el saló, la majoria dels concurrents anàren a estrenyer la ma de tan il·lustre hoste, prova evident de la popularitat i de la fonda relació que'l senyor Ventosa te entre nosaltres.

Nomenament.— Ha sigut distingida novament amb el càrrec de secretaria d'una Junta de Dames, creada per la benemèrita entitat Associació Protectora de l'Ensenyansa Catalana, nostra culte i simpàtica compatriota Na Enriqueta Sèculi, la qual hem tingut el goig de saludar-la durant les passades festes.

Exterioritzem nostre satisfacció tot endressant-li la mes coral enhorabona.

Notables discursos.—Han sigut comentats molt favorablement, els discursos de gracies que han pronunciat la nena Deusedas i N'Isidre Hereu, amb motiu de la celebració de l'*Hora* de les Escoles Nacionals.

Els mestres i mestressa de dites escoles, han sigut felicitadíssims per la concurrència extraordinària que omplia la plassa oïnt als simpàtics oradors.

Mort d'un tipu popular.—A l'avençada edat de 79 anys ha mort en Pere Vilanova conegut vulgarment per «Pere Leles».

Feia la friolera de 14 anys que vivia maltís i en tot no arribà a perdre la popularitat que'l seu nom havia conquerit.

Que descansi en pau.

TORRE per a arrendar, de planta baixa i jardí situada en un dels llocs més cèntrics de Torroella.

Dirigir-se a n'aquesta redacció.

Les Quaranta Hores.—S'han celebrat aquestes funcions, que durant quatre dies deixondeixen la vila.

Simpàtiques resulten aquestes professions, sobre tot les dels nens i nenes del col·legi, si no fos els motius de xafardejar que donen a certes comares, i l'espectacle incivil de les corredisses en cantons i places.

En algunes d'aquestes hores ha predicat un missionista de Banyoles, el qual ha agradat molt.

Pel senyor Alcalde.—Preguem a la primera autoritat local, que procuri evitar el munt de porqueria que s'agombala a lo que fou entrada de l'antic convent de Sant Agustí.

Per tractar-se d'un lloc tan cèntric, creiem que val la pena de preocupar-s'en castigant severament als infractors de les Ordenances Municipals.

Estan en venda DOS PORTALS i UNA FINESTRA, en molt bon estat.

Raó: SALVI BOU - Torroella de Montgrí

Necrològiques.— Ens enterem que a Sallent ha mort el conegut pintor bisbalenc En Benet Balmaña, conegut a nostra vila per haver treballat algunes temporades aquí (A. C. S.).

— També ha mort l'àvia de nostre amic i consoci, el conegut veterinari de nostra vila, En Josep Marull, a qui com a sa família trasmetem l'expressió de nostre condol.

Trasllat.—La societat «Foment Republicà Social», ha traslladat el seu domicili, al local hont fins avui havia existit el «Centre Catòlic». Diumenge passat tingué lloc l'inauguració amb una vetllada a càrrec de alguns números de varietés.

Homenatge.—Definitivament l'homenatge a l'ex-candidat nacionalista per aquest districte D. Lluís Puig de la Bellacasa, que tingué d'ajornar-se amb motiu de l'atemptat al president del Concell de Ministres don Eduard Dato, se celebrarà diumenge dia 3 a la ciutat de Girona.

Se'ns diu que de nostra vila hi assistirà una forta representació.

Servei radi-telegràfic.—Nostre bon amic D. Daniel Bachiller, caporal del servei de remonta, ha instal·lat a l'«Ateneu Montgrí» un aparell receptor de radi-telegrafia.

La interessant instal·lació ha comensat ja a funcionar.

Se donaràn classes a uns quants alumnes, per a les quals poden inscriure's tots els socis de l'«Ateneu».

Desde aquestes columnes felicitem i remerciem al culte i enfussiasta amic, per la seva iniciativa.

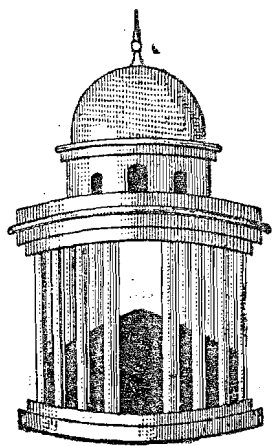

CHOCOLATES

PIERAY

FRUQUERAS

PÍDASE EN TODAS PARTES

MÀQUINES PARLANTS

I "DISCS" moderns en couplets, per
les millors artistes i les més renome-
nades sardanes per les famoses cobles
ELS MONTGRINS I LA PRINCIPAL
de La Bisbal

Estant obtinguent un èxit grandíssim
els ballables interpretats per l'orques-
trina VERDURA sota la protecció de
aquesta
reputada
marca :

Odeon